

Andere boeken in deze reeks bij Clavis

De sombrero van Diego

De kangoeroesprong van Jason

Het Suikerfeest van Sami

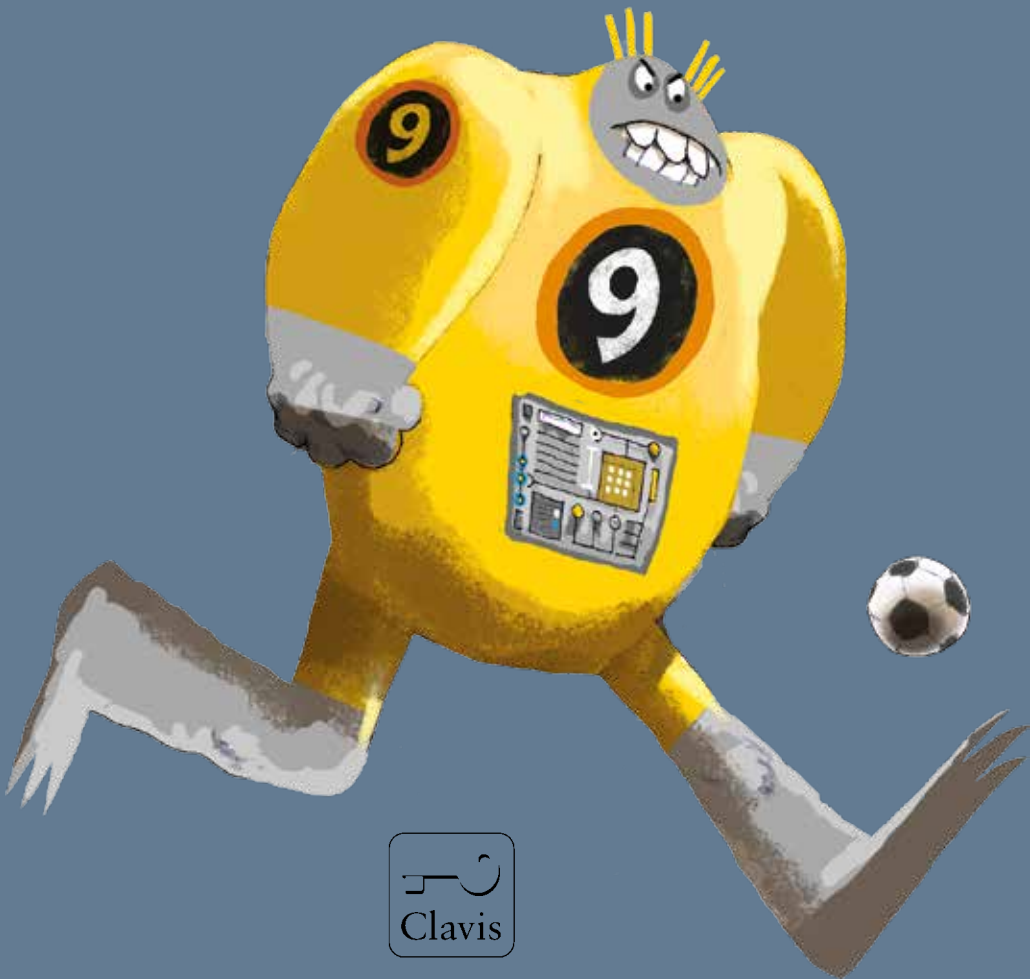
Het dierenelftal van Milan

Gerard van Gemert

Mark Janssen

DE DROOM VAN DAVE

Tekst: Gerard van Gemert / Illustraties: Mark Janssen
De Voetbalbengels. De droom van Dave
© 2015 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Trefw.: voetbal, faalangst, vooroordelen, droom
NUR 273
ISBN 978 90 448 2394 3
D/2015/4124/015
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

De spelers van sv OSSEMEM F7 hebben net getraind.
'Morgen is er een belangrijke wedstrijd,' zegt Ferry, de trainer.
'Dan spelen we tegen de Bosbuffels.'
'O nee,' zucht Diego, die uit Mexico komt. 'Dat zijn die jongens van zeven meter hoog. Die wedstrijd kunnen we nooit winnen.'
'Inderdaad, we zijn kansloos,' zegt Jason.
'Hopelijk verliezen we niet met 10-0.'

De Bosbuffels, denkt Dave. De enige wedstrijd van het seizoen dat ik geen zin heb om te voetballen. Die jongens zijn zo groot en sterk. Iedere keer als ik de bal heb, ben ik bang dat ik een schop krijg. Ik durf geen goede actie te maken omdat ze dan misschien boos op me worden. Wie weet word ik morgenochtend wel ziek wakker. Dan hoef ik niet mee te doen.

‘Tegen wie moeten jullie morgen?’ vraagt papa.

‘De Bosbuffels,’ zucht Dave.

‘Het lijkt wel of je er geen zin in hebt. Dat is niets voor jou,’
zegt mama, die allang gemerkt heeft dat Dave niet vrolijk kijkt.

‘Ik ben bang. Dat ze me een schop geven of zo.’

‘Je bent toch niet bang voor een paar
Bosbuffels?’ grinnikt Melanie, Daves zusje.

‘Hou op, Melanie.’ Mama vindt het niet leuk dat ze haar broer plaagt.

‘Die jongens zijn echt supergroot. Van hen kunnen we
nooit winnen,’ verdedigt Dave zich.

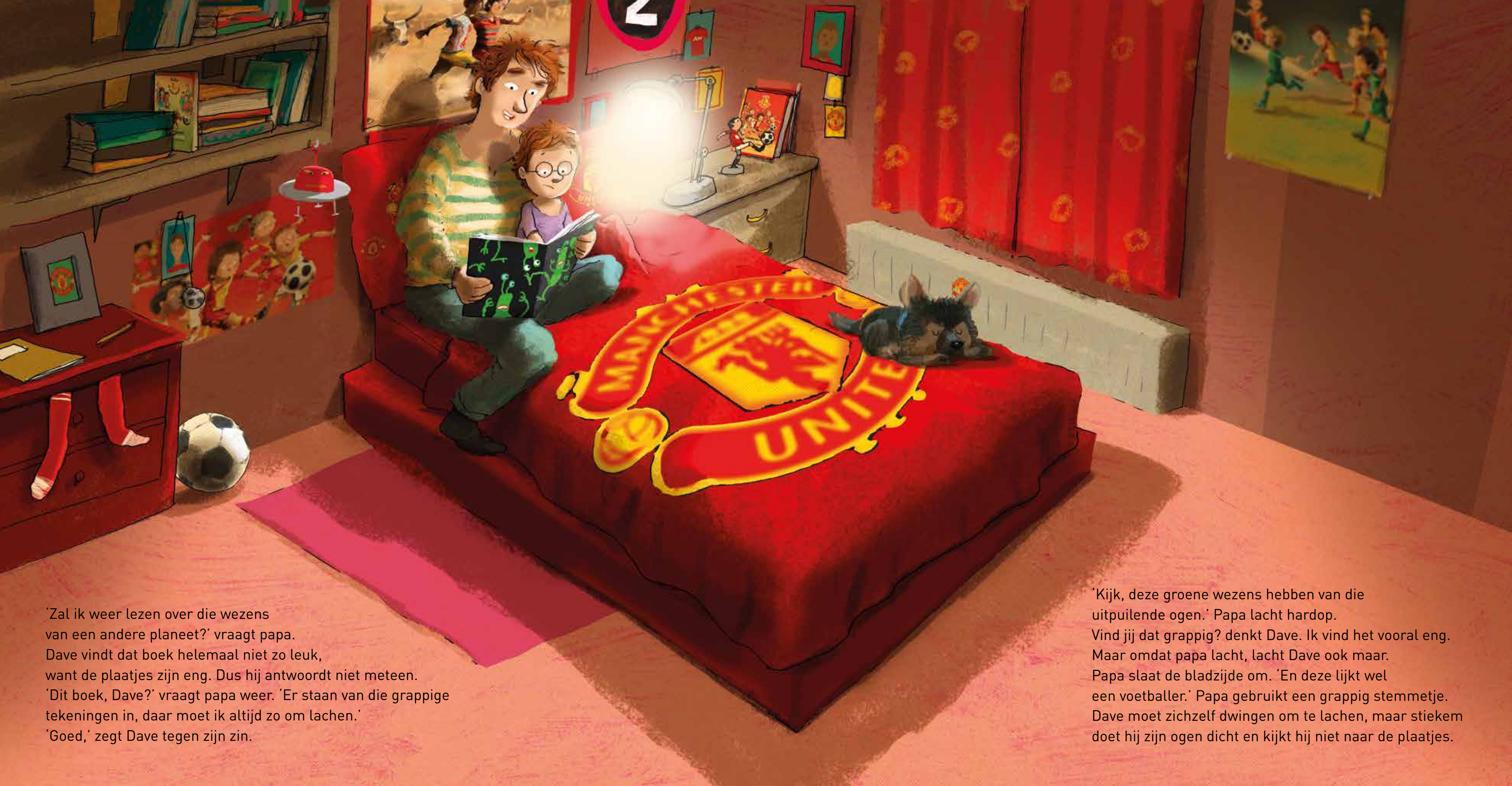
‘Het is niet omdat ze groot zijn
dat ze goed kunnen voetballen,’ zegt papa.

‘Nee, maar ze zijn wel sterker en sneller.’

‘Je bent gewoon een angsthaas,’ zegt Melanie. ‘Een bangerik.’

Dave vindt het erg dat ze dat zegt. Hij wil juist dat zijn zus trots op hem is.

‘Zal ik weer lezen over die wezens van een andere planeet?’ vraagt papa. Dave vindt dat boek helemaal niet zo leuk, want de plaatjes zijn eng. Dus hij antwoordt niet meteen. ‘Dit boek, Dave?’ vraagt papa weer. ‘Er staan van die grappige tekeningen in, daar moet ik altijd zo om lachen.’ ‘Goed,’ zegt Dave tegen zijn zin.

‘Kijk, deze groene wezens hebben van die uitpuilende ogen.’ Papa lacht hardop. Vind jij dat grappig? denkt Dave. Ik vind het vooral eng. Maar omdat papa lacht, lacht Dave ook maar. Papa slaat de bladzijde om. ‘En deze lijkt wel een voetballer.’ Papa gebruikt een grappig stemmetje. Dave moet zichzelf dwingen om te lachen, maar stiekem doet hij zijn ogen dicht en kijkt hij niet naar de plaatjes.